

BRAVO NURİ BİLGE CEYLAN!

“Bu gençler bize çok şey öğretti ve bazıları hayatlarını bir anlamda bizim için feda etti” dedi Nuri Bilge Ceylan, Gezi’yi kastederek, Altın Palmiye’yi aldıktan sonra yaptığı basın toplantısında.

Aynı saatlerde “**Memleketini, insanını sevmek, onu anlamaya çalışmak; öyle değil böyle olur. Tebrikler Nuri Bilge Ceylan!**” tweet’i geldi Cem Yılmaz’dan.

Nuri Bilge Ceylan, Cannes’da Cansu Çamlıbel’e verdiği röportajda şöyle demişti: “Sanatçının varsa bir görevi bu; bir gazeteci gibi sosyal meselelere dikkat çekmeye çalışmaktan çok (ki bu ülkemizde birçokları tarafından sanatçının asli görevi olarak düşünülüyor), yaşadığı kültürün içinde eksikliğini duyduğu birtakım temel insani dürtülere işlerlik kazandıracak bir manevi iklim oluşturmaktır.

İtirafı bir üst değer haline getirmeye çalışması, gizlemek ve bir suç olarak saklamak zorunda hissettiğimiz duygularımızla yüzleşmeye neden olması ve bizim ülkemiz için en önemlilerinden biri olarak belki, utanma eşliğimizi düşürmeye çalışması gerekir. Yani bunları sanatın görevi olarak söylemeyeyim de, böyle yapması dikkat çekmek için filme çekilmesi istenen sosyal problemlere daha çok

yarar sağlar anlamında bunu söylüyorum. Yani bir şekilde **belli bir ihmâl ya da sorumsuzluk karşısında istifa eden bir bakanı ödüllendirecek ya da etmeyi utandıracak bir mekanizma oluşturamazsak bu meseleler bitmez.** Kültürün içine insanların ruhlanna sızabilecek yeni değer yargıları enjekte edebilecek en önemli araçlardan biri de sanattır bugün. Sinemadır, edebiyattır, tiyatrodur.”

İşte bugün Nuri Bilge Ceylan sanatla hem ruhumuza sızıyor, hem de uzun zaman sonra ilk kez yüzümüzü güldürüyor.

“Sanat bu işin peşini bırakmaz” diyenler haklı çıktı. Nuri Bilge Ceylan’la başladık, önümüzde daha kitaplar, sergiler, tiyatro oyunları var.

Hepsi bir kez daha hatırlatacak, “Ölmüştür, geçmiştir”in kimserinin, özellikle de çocukların arkasından söylenilmeyeceğini.

TELEVİZYONLAR SINIFTA KALDI

Nuri Bilge Ceylan ‘Kış Uykusu’ ile Cannes’da Altın Palmiye ödülü alırken **Türk televizyonları bir kez daha kış uykusundaydı.**

Hiçbir TV kanalında Nuri Bilge Ceylan’ın son 1 yılda Türkiye’de ölen gençlere adadığı ödül konuşmasını izleyemedik. **Youtube, Canal Plus ve sosyal medya olmasa Nuri Bilge Ceylan’ın Altın Palmiye’yi aldığından bile haberimiz olmayacaktı.**

Dakikalar sonra -ki televizyonculukta dakikalar değil, saniyeler önemli, kuru bir altyazıyla duyuruldu Nuri Bilge Ceylan’ın Altın Palmiye’yi kazandığı.

Bunun tek bir nedeni vardı: **Türkiye’de hiçbir TV kanalı, Cannes Film Festivali ödül töreninin yayın haklarını satın almamıştı.** Üstelik bu yıl, Türk sinemasının 100. yılında, bir yerli film en büyük ödül için yarış-

yordu. En alakasız ödül törenlerini de, yarışmaları da yayınlayan televizyon kanallarımız Cannes Film Festivali’ni yeterince önemli bulmadı. **Belli ki tören reyting almaz sanıldı.** Oysa o sırada, Nuri Bilge Ceylan’ın yaptığı konuşmaya hepimizin ihtiyacı vardı.

TV kanallarının hayatımızı en çok etkileyen olaylar karşısında penguen belgeselleri yayınlamasına alıştık, artık şaşırıyoruz. Ama bu kadar kötü haberin üstüne günlerdir ilk defa bu kadar sevindirici bir şey olurken yine aynı görmezliği beklemiyorduk. Üstelik can kaybı yaşanmayan bir depremde bile **“Depremin dehşet görüntüleri”** diye gün boyu anonslar yaptıktan sonra, ilk defa bütün Türkiye’yi gururlandıracak bir anı bile görmediler. Televizyonlarımız bir kez daha sınıfta kaldı. Şaşırдық mı? Hayır!